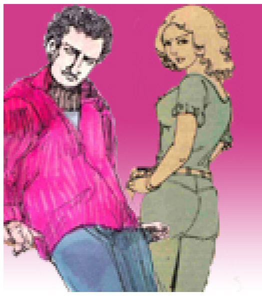

’అదే’ కథలు

– ఆర్.శర్మ దంతుర్తి

ముందు మాట – అమెరికా వచ్చిన భారతీయుల్ని ‘దేశీ’లంటారని, వారి దైనందిన జీవితాల్లో జరిగే అనేకానేక విషయాలతో అమెరికా దేశీయ కథలు అనే పేరుతో ఈ వరస కథలు మొదలుపెట్టాను, గౌరవం కోసం ‘య’ అనేది చేర్చి. ఇందులో చర్చించిన సమస్యలు పూర్తిగా కాకపోయినా చాలా మటుక్కు అన్నీ స్వకపోల కల్పనలు – ఇలా జరిగి ఉండొచ్చని ఊహించి రాసినవి. కొన్ని ఇలా జరిగినట్టు ఇంటర్నెట్ మీదా, వార్తల్లోనూ చదివినవి. అవి మీకు కానీ మీకు తెల్సున్నవాళ్ళకి కానీ జరిగితే అది పూర్తిగా కాకతాళీయం/యాదృచ్ఛికం మాత్రమే. సరదాకి రాసిన ఈ కథలు వినోదంగా చదువుకోవడానికి మాత్రమే. చాలామటుకు నవ్వు వచ్చినా కొన్ని కథల్లో ఏడుపుకూడా రావొచ్చు. ఆ నవ్వులకీ, బాధలకీ, దుఃఖాలకీ నా బాధ్యత లేదు.

30

చదువు, డబ్బు

శివరావు ఏడో తరగతిలో ఉండగా కొత్త కుర్రాడు రమేష్ వచ్చిజేరాడు క్లాసులో. ఆరునెలలు గడిచేసరికి కొత్తకుర్రాడే శత్రుత్వం పెంచుకున్నాడు – అప్పటివరకూ శివరావు క్లాసులో మొదటిమార్కులు సంపాదించడం అనే అతి చిన్న కారణంగా. కొత్తకుర్రాడు అన్నింట్లోనో ఫస్ట్ మార్కులు సంపాదించుకుంటూంటే శివరావు స్నేహంగా ఉండడానికి ప్రయత్నించాడు కానీ రమేష్ అదో రకం. తనదెప్పుడూ మొదటి రేంక్ కనక శివరావు పనికిరానివాడు. వాణ్ణి చిన్నబుచ్చడం, గేలిచేస్తూ వాడి రేంకుని కింద కిందకి జార్చి పనికిరాకుండాచేయాలి. అలా ఓ రోజుకి వాణ్ణి తన జీవితంలోంచి అడ్డం తొలగించుకోవచ్చు. రెండు మూడు సార్లు శివరావు స్నేహంగా ఉండబోయేడు కానీ మార్కులతో సంబంధం లేకుండా స్నేహం కుదరదుట రమేష్ కి; శివరావు లాంటి పగ వాడితో తనకి స్నేహం ఏవిటి?

ఇంటర్మీడియట్లో రమేష్ కి స్టేట్ రేంక్; అక్కడ్నుంచి ఐఐటికి, శివరావు అనంతపూర్ లో “అతి మామూలు” ఇంజనీరింగ్ కాలేజీకి జేరారు. ఎప్పుడైనా శెలవుల్లో కలుసుకుంటే రమేష్ ఎప్పటిలాగానే “రెండో రేంక్ శివరావు” నీ, వాడు చేరిన “చెత్త కాలేజీని”, వాడు చేసే “పనికిరాని సివిల్ ఇంజనీరింగ్” నీ గేలి చేస్తూనే ఉన్నాడు. రమేష్ ని మార్చడం తన

తరం కాదని తెలియగానే శివరావు వీటినన్నింటినీ స్పోర్టివ్ గా తీసుకుని నవ్వి వదిలేసేవాడు. శివరావు ఎంత నవ్వితే అంత రెచ్చిపోవడం రమేష్ వంతు.

ఐఐటిలో జేరాక సంగతి తెల్సిందే కదా? మూడో ఏడు జరుగుతుండగానే అమెరికా వెళ్ళడానికి పరీక్షలూ, నాలుగు పూర్తవుతూనే విమానం ఎక్కడం; అలా రమేష్ ఐఐటి నుంచి కాలిఫోర్నియా, అక్కడ పి.హెచ్.డి తర్వాత కొలరాడోలో ఓ యూనివర్శిటీలో ప్రొఫెసర్ గా జేరిపోయేడు. టీచింగ్ లో జేరడానికి కారణాలున్నై. మొదటి మూడేళ్ళలో కొంచెం కష్టపడాలి పేపర్లు పబ్లిష్ చేయడానికీ, కొన్ని గ్రాంట్లు సంపాదించడానికీ, వీలుంటే ఒకరిద్దరి సీనియర్స్ తో కలిసి పుస్తకాలు కాకపోయినా వాటిలో కొన్ని చాప్టర్లు రాయడానికీను. ఆ తర్వాత టెన్యూర్ ఇచ్చారా, ఇంక వెనక్కి చూసుకునే పనే లేదు. యూనివర్శిటీలో ఇచ్చే జీతం, గ్రాంట్లు ఏవైనా వస్తే అందులో వచ్చే డబ్బులూ; ఇంక ఆకాశమే హద్దు.

శివరావు అనంతపూర్ లో సివిల్ ఇంజినీరింగ్ చదివాక ఇంజినీర్స్ ఇండియా లో చేరాడు. రెండేళ్ళు కష్టపడ్డాక ఇంక అక్కడ నేర్చుకోవడానికేమీ లేనప్పుడు ఆ లైన్ వదిలేసి కంప్యూటర్ల మీద పడ్డాడు. తర్వాత మరో రెండేళ్ళు హైద్రాబాద్, అక్కణ్ణుంచి కంపెనీ ద్వారా డెట్రాయిట్ లో రెండేళ్ళకి ఉద్యోగం. ఇంటర్నెట్ అప్పుడప్పుడే పుంజుకుంటోంది. ఓ సారి ఇండియా వెళ్తే ఎవరో చెప్పారు రమేష్ సంగతి. ఎప్పుడో కొన్నేళ్ళ క్రితం మర్చిపోయినా ఫోన్ నెంబర్ తీసుకుని అమెరికా వెనక్కి వచ్చాక ఫోన్ చేశాడు ఓ సారి రమేష్ కి.

ఫోన్ కాల్ శివరావుకి చెంప పెట్టులా తగిలింది. డబ్బులొచ్చిన పొగరో, చదువు తెచ్చిన గర్వమో కానీ రమేష్ పొడిపొడిగా, ఏం చేస్తున్నావు, ఎక్కడుంటావు అన్నీ అడిగాక చివరకి తన గురించి ఎప్పట్లా గొప్పలు చెప్తూ తన చేతిలో ప్రస్తుతం ఐదు మిలియన్ డాలర్ల కి ప్రోజక్ట్ లు ఉన్నాయనీ, జీతం ఇంతనీ, అంతనీ చెప్పి డబ్బా కొట్టుకున్నాక అడగనే అడిగేడు – నీ జీతం ఎంత అంటూ. "ప్రోగ్రామర్ గా నాకు వచ్చేది డబ్భైవేలు," శివరావు సమాధానం చెప్పాక ఇంక మాట్లాడ్డానికేమీ లేనట్టూ ఆగింది సంభాషణ. అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా రమేష్ చెప్పబోయినదేమంటే, ప్రొఫెసర్ గారు మిల మిల మెరిసే అద్భుత సౌందర్యరాసీ, తెల్లావిడా అయిన అమెరికన్ ని పెళ్ళి చేసుకున్నారు, అవును ప్రేమించీ, డేటింగ్ చేసీను. ఇటువంటి తన మోడర్న్ జీవితంలో మళ్ళీ ఈ "దేశీ శివరావు" ఎక్కడ దాపురించాడ్రా అన్నట్టూ మాట్లాడాడు రమేష్. ప్రొఫెసర్ గారికి ఉన్న మరో గొడవ ఏమిటంటే, తాను ఐఐటి లెవెల్లో క్లాసిక్ హై లెవెల్ మనిషి. ఇప్పుడు తన స్నేహితులు వేరు. ఎప్పుడో ఏడో తరగతి లోనో ఇంటర్మీడియట్ లోనో తనతో చదివిన ఈ శివరావు అనే కుర్రాడు అప్పుడూ, ఇప్పుడూ, ఏనాడూ తన సాటి కాదు. చివర్లో శివరావు అనుకోని మాట వచ్చింది రమేష్ నుంచి. మరో సారి ఎప్పుడైనా మాట్లాడ్డానికి కుదరదుట, అబ్బో ప్రొఫెసర్ గారు ముందు ముందు కాబోయే డీన్; ఎంతో బిజీ జీవితంలో. ఇది మాత్రం శివరావుకి అర్ధమైంది – నాకు మరోసారి ఫోన్ చేయకు అని చెప్తున్నాడు మాట రమేష్.

ఇంటర్నెట్ ఊపందుకుంటూంటే తను పనిచేసే కంపెనీలో మేనేజర్ అయ్యి, ఆ కంపెనీ పబ్లిక్ అయ్యాక దాని షేర్లు చేత్తో పుచ్చుకుని పైకొస్తున్నాడు శివరావు. గ్రీన్ కార్డు వచ్చిన మరో నాలుగేళ్లకి ఉద్యోగానికి తిలోదకాలిచ్చేసి ఈ షేర్లన్నీ పది మిలియన్లకి అమ్మి సిలికాన్ వాలీ జేరాడు. ఇప్పుడు శివరావు చేసే పని ఒకటే – తన దగ్గిరున్న డబ్బులు వెంచర్ కాపిటల్ గా పెట్టడం, కొత్తగా మొదలయ్యే సిలికాన్ వేలీ కంపెనీల్లో. అవి కొంచెం పెద్దవయ్యాక తన స్టాకు అమ్మేసి మరింత శ్రీమంతుడవడం. పదేళ్ళు తిరిగేసరికి శివ ఆర్ రాపర్ల అనే ఆయన పెద్ద వెంచర్ కాపిటలిస్ట్ కాలిఫోర్నియాలో. ఎవరైనా కంపెనీలు పిలిస్తే వెళ్ళి తాను ఎలా డబ్బులు పెట్టదల్చుకున్నాడో, ఎటువంటి ప్రోజక్ట్ లు మంచివో అవి చెప్తూ ఉంటాడు మీటింగులలో. పైకి న్యూసు పేపర్లలోకి పేరు రాకపోయినా టెక్నాలజీ కంపెనీలలో అందరికీ బాగా తెలిసినవాడే. ఒక్కోసారి ఇండియా వెళ్ళి అక్కడ సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీలకి సలహాలు ఇవ్వడం కూడా ఉంది.

యూనివర్సిటీలో పాఠాలు చెప్పుకునే రమేష్ కి ఒక్కో గ్రాంటు అయిపోయాక నీరసం ఆవహించింది. పాఠాలు చెప్పినవే చెప్పడం; కొత్తగా గ్రాంట్ రావాలంటే గవర్నమెంట్ రూల్స్ ప్రకారం, కొత్త అధ్యక్షులవారి రాజకీయాల వల్లా కష్టమౌతోంది. అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా ఇంటర్నెట్ అన్నింటినీ తినేస్తోంది – యూనివర్సిటీలు ఎన్నాళ్ళుంటాయో, అన్నీ ఆన్ లైన్ మీద పాఠాలు చెప్తారో, ఏమౌతుందో తెలియదు. అనుకున్న డీన్ ఉద్యోగం రాలేదు రాజకీయాల వల్ల. డిపార్ట్ మెంట్ చైర్ గా తప్పించారు రోటేషన్ ప్రకారం. చేతిలో గ్రాంటులూ లేక, చెప్పిన పాఠాలే చెప్తూంటే, ఉద్యోగంలోంచి ఎప్పుడు ఉద్వాసన పలుకుతారో అనే సందేహం. ఇద్దరు పిల్లలకీ పెద్దగా చదువు అబ్బలేదు ఎందువల్లో. ఏవో ఉద్యోగాలున్నాయి కానీ వాళ్ళకి రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడని బతుకులు. బాగా చదువుకుని ఉద్యోగాలు చేసే అందరి బతుకులూ సజావుగా ఉన్నాయని చెప్పలేం కదా? అద్భుత సౌందర్యరాసి అయిన తెల్లావిడతో ప్రేమ అంకురించి ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టిన కొన్నాళ్ళకి ప్రొఫెసర్ గారంటే మోజు తీరిపోయింది ఆవిడకి. పెళ్ళి పెటాకులయ్యేసరికి ఆవిడ పిల్లలని చూసుకోవాలనీ, ఈయన మొగుడిగా ఎప్పుడూ తనని సరిగ్గా చూడలేదనీ, ఇదనీ, అదనీ చెప్పి కోర్టు, లాయర్ల సహాయంతో ఈయన జేబులూ, బేంకు ఎకౌంట్లూ ఊడ్చి, ఇంటి తలుపు తీసి బయటకి సాగనంపింది. ఇప్పుడు ఒక చిన్న అపార్ట్ మెంట్లో రమేష్ ఒక్కడే ఉంటున్నాడు. మరో ప్రేయసి దొరికీ దొరకకుండా ఉంది. అయినా ఒకసారి చేతులు కాలాక మరోసారి తెలిసీ కాల్చుకోవడం దేనికీ?

ఈ బిక్కుబిక్కుమనే రోజుల్లోనే కాలిఫోర్నియా వెళ్ళాడు ఓసారి రమేష్ ఏదో కాన్ఫరెన్స్ కి. అందులో మాట్లాడబోయే శివ ఆర్ రాపర్ల ని చూసాక తెలిసి వచ్చింది. వీడు తన చిన్నప్పటి స్నేహితుడే. తనతో ఏ నాడూ చదువులో తూగలేని శివగాడు, కాన్ఫరెన్స్ లో ప్రత్యేకంగా పిలవబడి మాట్లాడుతున్నాడు ఇప్పుడు. సివిల్ ఇంజినీరింగ్ చదివిన శివగాడు మాత్రం ఇప్పుడో అపర కుబేరుడు. అప్పుడు తెలిసివచ్చింది రమేష్ కి. తాను చదువులో ఐఐటిలో జేరినా, ప్రొఫెసర్ గా ఉద్యోగం చేసినా శివరావు లాగా ఏనాటికీ మిలియన్ల డాలర్లు సంపాదించలేదు. అయితే ఐఐటిలో చదివిన హైక్లాస్ మనిషి,

యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ అయిన తాను ఇంత దూరం వచ్చాడు కనక ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టూ తప్పక వినాల్సిన పరిస్థితి.

శివ చెప్పే విషయం బట్టి తెల్సినదేమంటే ఆయన తన లాంటి ఉద్యోగం చేసే ప్రొఫెసర్ల రీసెర్చ్ కి వెంచర్ కాపిటల్ పెట్టగలడు. కానీ ఏవో పేపర్లు పబ్లిష్ చేసే పనికిరాని రీసెర్చ్ కి కాదు. ఏదో ప్రోడక్ట్ చేసి చూపించాలి. ఇన్నాళ్ళ బట్టీ తాను చేసిన రీసెర్చ్ చూసుకుంటే అలా ప్రోడక్ట్ లు తయారు చేసేదేమీ తాను చేయలేదు. అతనికి తానో పనికిరాని మనిషి.

శివరావు మాట్లాడ్డం అయ్యాక అతనొక్కణ్ణీ కలిసి అడిగాడు రమేష్ – తాను గుర్తున్నానాడో లేదో. "ఆ, నువ్వు గుర్తు లేకపోవడమే? నన్ను నీ జీవితంలోంచి చారులో కరివేపాకులా తీసిపారేసినవాడివి. నేను డెట్రాయిట్ లో పనిచేస్తున్నాను అని స్నేహంగా ఫోన్ చేస్తే పనిగట్టుకుని నా జీతం ఎంతో అడిగిన పెద్దమనిషివి; మరోసారెప్పుడూ నాతో మాట్లాడ్డానికి సమయమే లేదన్నావు కదా? నువ్వు ఈ పాటికి యూనివర్సిటీ లో డీన్ అయ్యుంటావు. ఇప్పుడు నా జీతం ఏడాదికి ఇరవై మిలియన్లు; ఉద్యోగం మాత్రం ఏమీ లేదు; వెంచర్ కేపిటల్ పెట్టడమే. నీకు ఇంకా ఏమైనా వెంచర్ కాపిటల్ గురించి విషయాలు కావాలిస్తే నా ఆఫీసుకి ఫోన్ చేయి, మా సెక్రటరీ అన్నీ వివరంగా చెప్తుంది." విజిటింగ్ కార్డు తీసి రమేష్ చేతికి ఇస్తూ శివరావు చెప్పాడు.

"అప్పట్లో ఏదో కుర్రతనం వల్ల అలా అన్నాను…." ఏదో నసిగేడు రమేష్.

"ఓ, కుర్రతనం ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో ఉన్నప్పుడు కదా? అమెరికా వచ్చి ప్రొఫెసర్ గా పనిచేసే రోజుల్లో కూడా కుర్రతనం పోలేదన్నమాట. భేష్, చాలా బాగుంది. చేసినది వెధవ పని కాక దాన్ని సమర్ధించుకోవడం కూడానా? ఇంతకీ ఏమిటి సంగతి? ఇంట్లో వంట్లో అంతా కులాసాయేనా?"

ఏమనాలో తెలియక, మాడిపోయిన మొహం పక్కకి తిప్పుకుని, "అంతా బాగానే ఉంది, మళ్ళీ కలుద్దాం," వెనక్కి తిరిగేడు రమేష్.

నీతిః జీవితంలో డబ్బులు బాగా సంపాదించడానికి పెద్ద కాలేజీల్లో పెద్ద పెద్ద చదువులు చదవక్కర్లేదు.

Post your comments